

Mentides, muses i falsificacions

TOT I ELS DARRERS INTENTS DE MARIANO RAJOY PER PRESENTAR UNA CARA MÉS AMABLE DEL PP, ELS DARRERS EPISODIS COM EL REPORTATGE DE TELEMADRID I LA TUPINADA A LA DEMOCRACIA DE LES FALSIFICACIONS DE MELILLA CONFIRMEN EL CARACTER EXTREM DE LA DRETA ESPANYOLA

JORDI MIRALLES
EL MUNDO – 22.04.07

El títol que encapçala aquest article no fa referència a una pel·lícula que acaba d'arribar a les nostres cartelleres. Són paraules que han acompanyat al Partit Popular (PP) la passada setmana, tot i que alguna d'elles, com la mentida, l'acompanyen des de fa anys. Analitzem-les una a una.

Mentides: Les aparegudes a Telemadrid en un reportatge provocador sobre la situació de discriminació que, suposadament, pateixen els castellanoparlants a Catalunya. Unes mentides que han generat indignació i vergonya a la bona gent de Madrid. Com a mostra, vull reproduir bona part de la carta que m'ha fet arribar Fernando Marín, portaveu parlamentari d'Izquierda Unida de la Comunidad de Madrid:

«Quiero trasladarte, en nombre de IU de la Comunidad de Madrid y en el de una gran parte del pueblo madrileño, nuestra mayor muestra de solidaridad y respeto a las políticas lingüísticas del Govern catalán. Si por algo se caracteriza Telemadrid es por seguir las consignas de los sectores más conservadores del PP, hasta haber convertido una televisión con voluntad de servicio público, en una televisión de partido, y por haber sido criticada incluso por el antiguo director general, que lo fue a propuesta del PP. Las teorías de la conspiración sobre el 11-M, el sectarismo y la confrontación entre comunidades, forman parte de las consignas del PP, que esta televisión traslada a los espectadores sin el menor pudor. La crítica de los redactores y trabajadores del Ente y el conflicto por la defensa de la libertad de expresión, forman parte del paisaje cotidiano, hasta haber llevado el tema al Parlamento Europeo. Así pues, la falta de credibilidad es absoluta, lamentablemente para los madrileños y madrileñas, y no representa para nada el sentir de nuestros ciudadanos y ciudadanas. Por

eso quiero, de nuevo, reafirmarme en el respeto y la confianza de que las políticas lingüísticas en Cataluña no son un problema para la ciudadanía que allí vive y trabaja, por mucho que el PP se empeñe.»

Bé, es pot dir més alt però no més clar: mentides i manipulació.

Falsificacions: Les dels impresos per a poder votar per correu a Melilla, un altre territori governat pel PP. En els darrers dies -i les informacions encara continuen-, la Justícia ha descobert un presumpte intent de pucherazo del PP a Melilla. Els propietaris d'una impremta d'aquesta ciutat, han estat detinguts per falsificar centenars d'impresos pel vot per correu de cara a les properes eleccions del 27 de maig. Els implicats han declarat que els estaven falsificant per encàrrec d'un dirigent del PP d'aquesta ciutat autònoma. Els empresaris en qüestió han apuntat directament al gerent del PP, Javier Lence, de qui existeixen gravacions telefòniques, fetes públiques, que confirmen aquests lamentables fets.

Cal dir que és el primer cop, des de la recuperació de les llibertats democràtiques al nostre país, que es produeix un cas de falsificació de documents públics amb l'objectiu de ser utilitzats en una campanya electoral en interès d'un partit polític. Quina barbaritat i quin menyspreu a la ciutadania.

Són aquests afers, juntament amb corrupteles com les d'Andratx i els censos inflats a Castelló, els que allunyen a moltes persones de la política i, per tant, de les eleccions. Sembla ser que pel Partit Popular tot si val, per tal de mantenir governs o per deslegitimar-ne d'altres. Aquestes actituds han de ser excloses de la política. Són impresentables.

Muses: La darrera inspiració del partit de la mentida i les falsificacions ha resultat ser la mediàtica escriptora Maria de la Pau Janer. La fins ara musa de Convergència i Unió (CiU) i d'Artur Mas, ha anunciat que s'apunta a la candidatura del PP per Mallorca. El que ens ha deixat ben clar la Janer és que no té escrúpols i que té uns principis molt particulars. El que la mou és l'ambició de poder i les ganes de figurar. Es veu que el president Matas li

ha promès la Conselleria de Cultura balear. La notícia ha causat cert enrenou i ha creat incomoditat al sí de Convergència. Els mitjans de comunicació el primer que han fet és preguntar a Artur Mas què li sembla que la seva musa li hagi fet el salt amb el PP. I ell ha fugit d'estudi dient que no li té en compte.

Més enllà del respecte a qualsevol decisió personal, és molt sorprenent que es digui una cosa i es faci una altra. No era la mateixa CiU la que anava al notari per no pactar amb el PP? Aleshores, com és possible que la musa convergent vagi a les llistes del PP a Mallorca?

No és creïble la justificació de que són diferents. El PP de Matas és el d'Andratx, el de l'especulació, el del trinxament del territori i el de l'autopista a Eivissa. És a dir, la decisió de Maria de la Pau Janer no fa més centrista al PP, sinó que confirma que CiU és de dretes.

Jordi Miralles és coordinador d'Esquerra Unida i Alternativa i diputat al Parlament de Catalunya.